

[Arbejdsministeren]

her i dag, og det nemmeste vil derfor være blot at henvise til, hvad der er blevet sagt ved de tidligere behandlinger af lovforslaget her i folketinget.

Jeg vil dog gerne knytte et par mere principielle bemærkninger til lovforslaget, hvis intentioner er at sikre, at sygehuse og plejehjem af hensyn til patienterne kan fungere også i konfliktsituationer. Det har jeg egentlig megen sympati for. Det er et problem i et samfund, der er så kompliceret som vort, hvordan man skal klare sig, når der er tale om arbejdsstandsninger på livsvigtige områder.

Jeg bryder mig derimod ikke om den måde, som fremskridtspartiet vil løse dette problem på. Jeg kan for det første ikke lide tanken om, at man skal straffe folk med fængsel, fordi de på den ene eller anden måde har deltaget i en arbejdsstandsning, heller ikke selv om der måtte være tale om en overenskomststridig arbejdsstandsning.

De problemer, der kan opstå ved arbejdsstandsninger på livsvigtige områder, må vi først og fremmest søge løst gennem vores arbejdsretlige system, herunder ved indgåelse af overenskomster og aftaler. Vi skal gøre arbejdsmarkedets parter klart, at den frie ret til at indgå overenskomster også indebærer en pligt til at søge at løse de her nævnte problemer. Vi skal gå meget langt ad denne vej, inden vi overvejer lovgivning på dette område.

Dernæst vil jeg sige, at jeg heller ikke tror på, at de almindelige domstole er det bedst egnede forum for afgørelse af spørgsmål om løn- og ansættelsesvilkår. Vi har her i landet et fagretligt system – de faglige voldgifter og arbejdsretten – der er indrettet til på den bedst mulige måde at tage sig af disse spørgsmål, og det synes jeg faktisk de skal blive ved med.

Regeringen kan således ikke medvirke til fremme af det foreliggende lovforslag.

Kaj Poulsen (S):

Jeg vil først konstatere, at dette jo er et af fremskridtspartiets genbrugsforslag, som har været igennem tre behandlinger tidligere her i tinget og er blevet forkastet af samtlige partier imod fremskridtspartiets stemmer. Det er på den baggrund, vi nu skal til at behandle det igen, og jeg vil godt sige, at hvis et for-

slag med denne tekst skulle gennemføres, ville det betyde, at hele arbejdsmarkedet vil være under et totalitært system. Det vil ikke være muligt. Jeg kan i hvert fald ikke forestille mig, hvad det skulle være for en arbejdskamp, der ikke ville blive ramt af de voldsomme regler, som står i dette forslag, fordi stort set samtlige områder inden for dansk industri og inden for dansk arbejdsmarked jo leverer varer til sygehuse og plejehjem. Forslag af denne karakter er også en privatisering af arbejdsretten, som vi synes vi skal holde os fra, fordi – og dér er jeg enig med ministeren – jeg tror, at de normale domstole vil være overordentlig dårlige til at behandle disse sager.

Men hvad er der sket i de senere år, som har kunnet gøre dette forslag så nødvendigt, at fremskridtspartiet nu mener, at det skal fremsættes igen? Ja, der er ingen tvivl om, at der er sket noget på arbejdsmarkedet. Man har i overenskomsterne protokollater inden for disse områder, hvor man er enige om, at arbejdskampe skal undgås, og disse protokollater følges meget, meget langt. Men hvad er det så, der er sket? Hvis vi tager nogle af de sager, som fremskridtspartiet selv nævner i forslaget – det er ikke alle konflikter inden for sygehusområdet, der kan lægges ind under dette her – nemlig Ragnhild Jensen-sagen, portørsager osv. rundt omkring, hvad er der så egentlig sket på det danske arbejdsmarked, der har gjort, at disse sager har udviklet sig til sager? Er det ikke reelt den start, fremskridtspartiet havde med at blande sig i arbejdskampe, nemlig i Ragnhild Jensen-sagen og Bækkelundsagen, den succes, fremskridtspartiet havde med det, som venstre opdagede? Og nu kører venstre så videre med indblanding i arbejdsretlige sager eller i faglige kampe. Det er en ny tradition, der er indført i Danmark, at højrefløjen går ud og blander sig i arbejdskampe, og det giver konflikter, konflikter, som er betydelig værre end dem, vi har set tidligere. Derfor synes jeg, at skytset burde rettes lidt indad hos fremskridtspartiet. Nu har man ikke de store kræfter mere til at tage kampen op, man lad os så håbe, at venstre kan tage det gode råd med, der her gives, således at vi kan blive fri for den slags arbejdskampe. Så undgår vi også de konflikter, der her er tale om på sygehuse og plejehjem i fremtiden. Vi afviser forslaget.